

# Kutuplaşan İnsanlık

— nevzat-taski · 29 Ağustos 2012

---

zor gülüyorum  
insanlığım ölüyor

hayata attığım her bakış  
feryat etmeye başladı.

beşik gibi sallanıyor  
bu karanlık dünya,

ucu görünmeyen  
yollara düşmüş yaşam.

günahla kucaklaşmış  
nefislerin çırpınışı var  
ötelere seslenen,

koşullar yoksullaşmış  
akıl hastalığı sarmış  
tüm bedenleri  
bitmek bilmeyen hırslarımız yüzünden.

boş inanışların gölgesinde kirlendi  
inandığımız değerler,  
akıntıya kürek çekiyor kader.

temiz hayallere korkular damlıyor  
düşünmek nefes almak kesildi  
bilgiyi esir ettik açlığımıza.

bölünmeler başladı  
üstün gayeler için  
büyük düşler emildi  
özgürlük tarihe gömüldü.

sahte devrim masallarında

bitirildi kahramanlık  
amansız isteklere boyun eğdi  
kutuplaşan insanlık.

bütün dostluklar tuzağa düşmüş  
bir balık gibi can çırpıyor  
yaşadığı çağa,

eskisi gibi yanmıyor merhamet  
gönül durmadan  
cinayet işliyor  
iradem Tanrıya sırtını döndükçe.

cennet kapısını çoktan kapattı  
ağlayan yüzüme  
cehenneme bağlandığım için.  
yarım ağız itaate  
düştüğüm gün.

AĞLAYAN NİSAN.